

Sprawozdanie z projektu z przedmiotu SKPS

Mateusz Okulus, Mariusz Pakulski

Opis projektu

Wybrany przez nas tematem projektu jest LIDAR, który składa się z czujnika VL53L0 umieszczonego na serwomotorze. Wraz z obrotem czujnik sprawdza odległość we wszystkich kierunkach, która jest przesyłana przez serwer UDP.

Czujnik VL53L0

Opis i sterowanie

Czujnik odległości to laserowy czujnik typu Time of Flight. Jest sterowany przez interfejs i2c na adresie 0x29. Do jego obsługi wykorzystaliśmy bibliotekę napisaną w C, która jest dostępna pod adresem <https://github.com/bitbank2/VL53L0X>. Zdecydowaliśmy się na tę bibliotekę, ponieważ jest bardzo prosta w użyciu - po zainicjalizowaniu odległość w milimetrach możemy pobrać funkcją `tofReadDistance()`.

Podłączenie

Układ ma następujące wejścia - VIN, GND, SCL, SDA, GPIO, XSHUT. Wejście VIN to wejście zasilające, należy je podłączyć bezpośrednio do zasilania 3.3V. GND oznacza uziemienie, wystarczy połączyć je zwyczajnie. Pin GPIO nie jest używany i zostawiamy go jako niepodłączony. Pozostałe piny SCL, SDA i XSHUT trzeba podłączyć przy pomocy tzw. rezystora "pull-up" - poza połączeniem z RPI należy również dołączyć zasilanie 3.3V przez rezystor. Ta potrzeba wynika z wewnętrznego działania I2C. Połączenie to jest widoczne na schemacie w dalszej części sprawozdania. Pin XSHUT daje możliwość wyłączenia i włączania urządzenia w celu oszczędności energii, jednak nie korzystamy z tej możliwości w projekcie i pin zostawiamy podłączony tylko przez pull-up. Wejścia SDA i SCL odpowiednio podłączamy do płytki.

Serwomotor

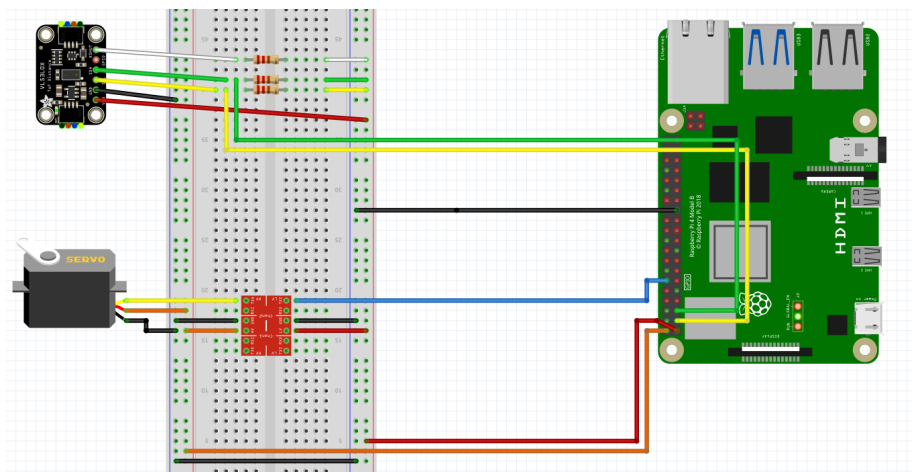
Opis i sterowanie

Serwomotor jest sterowany falą PWM. Okres fali wynosi 20 ms, a czas wypełnienia od 1 do 2 ms. Kąt docelowy dla serwomotoru jest najmniejszy, gdy wypełnienie fali jest najmniejsze i największy, gdy wypełnienie jest największe.

Podłączenie

Serwomotor jest zasilany i sterowany napięciem 5V. Poziomy logiczne na RPI wynoszą 3.3V, więc żeby nie zniszczyć płytki należy użyć konwertera napięć. Musi być on podłączony z obu stron do uziemienia GND oraz odpowiednio zasilaniem 5V i 3.3V z odpowiednich stron. Sposób połączenia jest widoczny na schemacie.

Schemat połączenia

Schemat jest dostępny w repozytorium w pliku `schemat.fzz`.

Serwer

Serwer UDP działający na RPI jest napisany w języku C++ i działa na porcie 9090. Serwer może obsłużyć dowolną liczbę klientów. Aby zacząć otrzymywać komunikaty klient powinien wysłać pakiet z wiadomością START, a kiedy nie chce już ich dalej otrzymywać np. przy zakończeniu programu powinien wysłać pakiet STOP.

Klient

Klient został napisany oryginalnie w języku C++ i wyświetlał otrzymane dane poprzez bibliotekę `matplotlib-cpp` (<https://github.com/lava/matplotlib-cpp>), jednak w trakcie laboratorium nie mogliśmy skompilować klienta na komputerze w sali, więc dodatkowo utworzyliśmy plik `client.py`, który zawiera analogiczny program napisany w Pythonie, który działa normalnie na komputerze w sali laboratoryjnej.

Instalacja na RPI

Na RPI należy w `/boot/config.txt` należy dodać `dtoverlay=i2c1` oraz zainstalować dodatkowo `kmod-i2c-bcm2835`. Pakiet serwera w formacie `ipkg` jest budowany przez SDK OpenWRT, należy użyć polecenia `make` w katalogu `projekt`, co pobiera SDK, odpowiednio je konfiguruje, buduje pakiet i kopiuje go do katalogu bazowego.

Sposób generowania fali PWM

Początkowo zdecydowaliśmy się generować falę PWM sprzętowo, przez `sysfs`. Taka implementacja jest najwygodniejsza i najefektywniejsza, nie musimy wtedy sami w pętli generować fali, tylko ustawiamy jej odpowiednie parametry. Niestety nie udało nam się włączyć tego interfejsu - zarówno `dtoverlay=pwm-2chan` jak i `dtoverlay=pwm,pin18,func=2` nie zadziałały. Finalnie wybraliśmy własne generowanie fali w oddzielnym wątku. Oryginalna implementacja jest dostępna pod tagiem `hardware-pwm` w repozytorium `git`.

Podsumowanie

Udało nam się w większości zrealizować projekt. Niestety dużą część czasu na pierwszych laboratoriach spędziliśmy na znalezieniu odpowiedniego sposobu podłączenia VL53L0. Pomimo wcześniejszego przygotowania serwera, klienta i obsługi serwomotora na drugich laboratoriach poświęciliśmy dużo czasu na nieudane próby włączenia sprzętowego PWM, który finalnie musieliśmy napisać od nowa. Klient również musiał zostać przepisany do Pythona.